

Nr. 66. Folkethingets Forhandlinger.

1041 Den 2den Dec. af Lovf. om Præsternes Lønning.

af forskjellige mulige Endringsforslag, som der var i forrige Session, forsaavidt det vistnok fra alle Sider opfattes saaledes, at den Forhandling, der skal finde Sted nu om Sagen, ikke har væsentlig andet Diemed end saa hurtigt som muligt at erpedere den videre over til det andet Thing.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet.

Jeg kan maaffe henholde mig til de Ytringer, vi horte af den ærede sidste Taler, forsaavidt der kunde have været nogen Opfordring for Ministeren til at stille Endringsforslag til denne Behandling; de samme Grunde, den ærede Taler nævnte, have naturligvis ogsaa maattet forhindre Ministeriet fra at tænke paa at stille Endringsforslag. Jeg kan dertil sige, at min Stilling til dette Lovforslag i den Stikfælde, hvori det nu foreligger, overhovedet maatte gjøre det naturligt, at jeg heller ikke kunde søle Opfordring til særlig at dvæle ved de forskjellige Endringsforslag, der under denne Behandling maatte fremkomme fra andre Sider. Disse Endringsforslag ere jo forholdsvis meget faa, hvad der vel hidrører fra den Sølelse, man i det Hele har havt af den Stilling, som her er bleven antydet, men der er dog et Par af de stillede Endringsforslag, som jeg tror, det kunde være rigtigt fra min Side at berøre, navnlig fordi de slutte sig til en Bestemmelse, som findes i Lovforslaget, og som ialtsald i det Væsentlige er overensstemmende med en lignende Forskrift, der fandtes i det Forslag, som af Ministeriet blev indbragt i forrige Samling, det er nemlig Bestemmelsen i Lovforslagets § 16. Med Hensyn til disse Endringsforslag, der nu ere blevne omtalte af de forskjellige Forslagsstillere, skal jeg i al Korthed bemærke, at jeg vilde finde det meget ønskeligt, om den Bestemmelse, som findes i dette Lovforslag, og som fandtes i det tidligere Forslag af Ministeriet, kunde ombyttes med en Bestemmelse som den, der er bragt i Forslag af de ærede Medlemmer for Veste Amts 5te Valgkreds (S. Sorgenfen)

23de Møde. Ordentlig Samling, 1871.

1042

og for Ribe Amts 4de Valgkreds (Vermansen). Det er ganske vist, at der i det af Ministeriet forelagte Lovforslag fandtes den Særegenbed, at der var visse enkelte geistlige Handlinger, for hvis Udførelse der ikke maatte gives nogetssomhelst Bederlag, og deres Tal blev, om jeg ikke fejler, under Forhandlingerne i forrige Samling forhøjet med een; men det blev allerede dengang under Forhandlingerne bemærket fra min Side, at ogsaa jeg, efter at have hørt de forskjellige Udtalelser her i Salen, mere og mere var kommen til den Overbevisning, som allerede da Lovforslaget blev fremlagt, ikke var fjern fra mig, at det dog maaffe vilde være rigtigst at bringe det dertil, at man, idet man hævdede al Tvang, lod det staa som en fuldkommen frivillig Sag, om man vilde give Præsten Offer enten ved de almindelige Høitider eller paa anden Maade, eller man vilde give ham Bederlag for Udførelsen af enkelte Handlinger. Det er denne Tanke, som nu er optagen af de to ærede Forslagsstillere, og jeg kan i den Henseende fuldkommen henholde mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Forslagsstiller, som førte Ordet for Forslaget (Vermansen). Derimod kan jeg ikke negte, at jeg blev i høi Grad overrasket ved at se det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. M. Hansen); thi det forekommer mig, at jeg af hans Ytringer til forskjellige Tider havde Anledning til at tro, at han netop vilde holde paa disse frivillige Bidrag, og at det allermindst kunde falde ham ind at ville søge at gennemføre en Bestemmelse, hvorved det overhovedet blev forbudt Præsten at modtage frivillige Gaver. Jeg var derfor noget nysgjerrig efter at høre den Motivering, som det ærede Medlem vilde bruge for dette Forslag, og jeg maa da tilstaa, jeg ogsaa blev overrasket ved at høre, at det ærede Medlem kunde tro, at dette Forslag skulde kunne anses for begrundet i eller naturlig foranlediget netop ved en Ytring fra min Side. Den ærede Rigsdagsmænd mente, at